

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Poniedziałek dnia 6 Września r. s. 1820 roku

Observacje meteorologiczne.	Czas obserwacji	Wysokość Barom.	wys. Ther. Reau.	Wiatry.	Odmia. w powie.
dn. 4	średnia.	27 cal. 10 27 lin.	+ 7,67 stopn	Północ. Zach.	Pochmurno
dn. 5	średnia.	27 - 7,87 -	+ 8 33 -	Zachodni	Pochmurno
dn. 6	godz. 6	27 - 7,6 -	+ 7,5	Południowy	Pogoda

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa, dnia 11 września.

Wypis z protokołu sekretaryatu stanu Królestwa Polskiego.

Z Bożej Łaski

M Y A L E X A N D E R I.

CESARZ WSZECH ROSSYI, KRÓL POLSKI.

it. d. it. d. it. d.

Zważywszy z jednej strony, iż dla wzrostu rolnictwa, przemysłu, handlu, dla wygody i ozdoby kraju, jest konieczne potrzebne urządzenie i utrzymanie dróg bitych; iż z rozporządzeń dawnych rządów Polskich, należy się od mieszkańców usługa szarwarkowa do dróg publicznych; bacząc z drugiej strony, że szarwarki wymagane i uskuteczniwane w naturze, są, jak doświadczenie przekonało, powodem do licznych nadużyć i niedogodności; na przełożenie komisji rządowej spraw wewnętrznych i policji, po wysłuchaniu zdania ogólnego zgromadzenia naszej rady stanu, postanowiliśmy i stanowimy co następuje:

Artykuł 1. Od dnia 1 stycznia 1821 roku, zamiast ósmiu dni szarwarku, rocznie, teraz do dróg publicznych i bitych z dymu odrabianego, będą do roboty wspomnianych dróg nie w naturze, lecz w opłacie pieniężnej używane tylko dni cztery, to jest: z dymu ciągłego dwa ciągle i dwa piesze: z dymu pieszego cztery dni piesze. Opłata za dni te, rachując dzień ciągły po złotych dwa, a pieszy po złotym jednym, w dwóch ratach przez mieszkańców miejskich i wiejskich, do kass obwodowych wnoszoną będzie. Wykaz dymów ciągłych i pieszych osobnym urządzeniem Namiestnika Naszego ogłoszonym zostanie.

Art. 2. Za summy ztąd uzbierane mają być corocznie, według urządzenia komisji rządowej spraw wewnętrznych i policji, z kolei ciągle sposobem entrepryzy lub administracji, robione te gościńce bite, które za decyzją naszego Namiestnika w radzie, taż komisja rządowa wyznaczy.

Art. 3. Opłata powyższa, do robienia dróg bitych, niniejszym postanowieniem przepisana, na żaden inny przedmiot użytą być nie może.

Art. 4. Po urządzeniu części drogi bitej przynajmniej w długości jednej stacji pocztowej, może być na niej, przez naszego Namiestnika w radzie, za przełożeniem komisji rządowej spraw wewnętrznych i policji, nałożona od przejeżdżających, wyjąwszy włościan, opłata drogowa, dla utrzymania w dobrym stanie gościńców zrobionych, służąca.

Art. 5. Gminy obowiązane są utrzymywać w dobrym stanie, nie daley jak w obrębie jednej mili, i nie więcej jak po dwa dni z dymu, drogi miejscowe, inne jak trakty bite.

Wykonanie niniejszego postanowienia, które w dzienniku praw umieszczone być ma, komisji rządowej spraw wewnętrznych i policji polecamy.

Dan w Warszawie d. 17 (29) sierpnia 1820.

(podpisano) ALEXANDER.

przez Cesarza i Króla

Minister Sekretarz Stanu

(podpisano) Ignacy Sobolewski.

Minister spraw wewnętrznych i policji.

(podpisano) T. Mostowski.

Zgodno z Oryginałem:

Minister Sekretarz Stanu

(podpisano) Ignacy Sobolewski.

Dnia 8 b. m. na polach między Okęciem i Rańkowcem, odbyły się w przytomności Najjaśniejszego Pana i Jego Cesarzewicowskiej Mości W. Xiążęcia Konstantego, obroty całej jazdy rossyjskiej i polskiej, stojącej w Warszawie i w okolicach. Dnia ma być popis z ogniem zgiey dywizji piechoty.

W niedzielę, dnia 10 b. m. były świetne pokoje u dworu. JO. Xiążę Namiestnik Królewski, senatorowie, ministrowie i urzędnicy władz krajowych, zebrawszy się w salach zamkowych, mieli zaszczyt złożyć hołd uszanowania swego Najjaśniejszemu Panu, gdy przechodził na nabożeństwo do kaplicy dworskiej. Po nabożeństwie udał się N. Monarcha w towarzystwie Jego Cesarzewicowskiej Mości W. Xiążęcia Konstantego na paradę zmiany straży wojskowej.

Dziś stolica tutejsza obchodzi uroczyste Imieniny Najjaśniejszego Cesarza i Króla naszego, Alexandra I, tudzież Imieniny W. Xiążęcia Alexandra Mikołajewicza i święto orderu s. Alexandra Newskiego.

A U S T R Y A.

Wiedeń, dnia 29 sierpnia. Dnia 18 b. m. przybył tu margrabia Caraman, poseł francuzki.

Wielu polityków tutejszych (pisze gazeta berlińska) tego jest zdania, iż rząd nasz powinien złożyć mocną tamę bystremu potokowi, który grozi zalaniem całych Włoch. Austria, mówią oni, jest naturalną obronicielką porządku rzeczy na półwyspie włoskim; nie może więc obojętnie patrzeć na jego obalenie. Zapewniają atoli, iż gabinet nasz przestanie na publicznym zganieniu wypadków neapolitańskich, i użyciu potrzebnych

środków dla zabezpieczenia prowincy swoich we Włoszech, lub pod opieką jego zostających, od rozruchów. Dodają, iż dwór nasz nie będzie czynnie należał do interessow neapolitańskich, póki się wprzód z innemi gabinetami nie porozumie.

Uzbrajania wojenne i niepewność zayść mogących wypadków, miały szkodliwy wpływ na cenę skarbowych papierow naszych.

Dnia 25 z. m. jako w rocznicę imienin Arcyksiężney *Maryi Ludwiki* Xiężney *Parmy* i Arcyksiążęcia *Ludwika*, dano wielką ucztę w *Laxenburgu*, na której była cała rodzina Cesarzowa. *Margrabia Caraman*, poseł francuzki, dał tegoż dnia świetny bal na obchód imienin Monarchy swego.

Ciągający do Włoch półk piechoty *Lichtensteina* przybył tu dnia 25 z. m. Udający się także półk dragonii *Riesch*, odprawił dnia 24 z. m. popis na stoku w obecności Cesarstwa Ichmość i rodziny panującej. Cesarz Jmśc na wyjechał d. 16 b. m. do obozu pod *Pest*. Węgierski półk piechoty liniowej, który 20 miesięcy stał na osadzie w *Prezburgu*, po odbytych dnia 16 z. m. popisie, wyszedł nazajutrz na nowe swoje przeznaczenie do Włoch.

W nocy z dnia 30 na 31 z. m. zjechał tu Xiążę *Cambridge* z *Londynu* i stanął w zamku cesarskim. Uda się zapewne na popis woyska do obozu pod *Pest*.

Czytamy w tuteyszej gazecie wczorayszej, iż podług odebranych wiadomości z *Klogenfurtu* pod dnem 28 sierpnia, przybył tam tego dnia Xiążę *di Gallo*, wysłany z *Neapolu* do *Wiednia*. Słychać jednak, iż odbierze tam rozkaz Cesarza Jmci, aby daley nie jechał.

Przed niejakim czasem przybył tu Xiążę *Serra Capriola*, jadący z *Neapolu* do *Petersburga*; słychać, iż przywiózł dwa listy: jeden od Króla neapolitańskiego do Monarchy naszego, a drugi od Xiążęcia *Campo Chiaro* do Xiążęcia *Matternich*. Dnia 24 z. m. udał się w dalszą drogę.

Przeciwko *Carbonari* (Węglarzom) zastosowane bydy mają paragrafy 53ci, 54ty i 55ty kodeksu kryminalnego austryackiego, według których należenie do tego towarzystwa jest zbrodnią, uznaną za zdradę kraju. i karę śmierci za sobą pociągającą.

Słychać, iż Monarcha nasz pozwolił jezuitom, którzy mieszkali dawniej w Rossyi, założyć tymczasem dwa kollegia, jedno we *Lwowie*, a drugie w *Tarnowie*.

Dnia 23 z. m. umarła niedawno narodzona córka Arcy Xięcia palatyna węgierskiego, *Elżbieta Karolina Henryetta*.

ANGLIA.

Londyn, d. 25 sierpnia. Oto jest dokończenie mowy jeneralnego prokuratora, obeymującej oskarżenie Królowey:

„Winienem zwrócić uwagę izby na to, iż doktor *Holland* nie pojechał razem z Królową do *Catania*, lecz w *Wenecyi* w kwietniu lub maju oddalił się z jej służby. W *Augusta* otrzymał *Bergami* wyższy jeszcze stopień, to jest *Barona*, i goniec *Bergami* nazywał się odtąd *Baronem della Francini*. Od tego czasu Królowa nazywała go zawsze *Baronem*, i dwór jej też samo czynić musiał. W *Catania*, lub też *Augusta*, kazała się Królowa kilka razy malować, i ofiarowała *Bergamemu* jeden albo kilka wizerunków swoich. Jeden z nich wystawiał Królową jako *Magdaleny*, w dosyć lekkomyślnym sposobie, a drugi jako turczynkę z dzieckiem podobnie ubraną. W tym-

że czasie kazał się *Bergami* malować jako turek, bo Królowa szczególnieyszą dla tego narzeczowała się mieć przychylność. Z *Augusta* odbyła Królowa podróż do *Tunis*, zkąd udała się do *Greycy*, i tym celem najęła statek, gdzie pokoje sypialne w dawniejszym sposobie urządzić kazała. Gdy pierwszy raz wsiadła na ów statek, pokazała jej pokoy sypialny zaraz obok zwyczajney sali jadalney. W sali tej było dwoje drzwi naprzeciw siebie; jedne prowadziły do przedpokoju, a drugie do izby służących. Kilka nocy sypiał *Bergami* nieco opodal od pokoju Królowey, lecz wkrótce potem zaszła odmiana. Zamknięto jedne drzwi sali jadalney, a drugie prowadzące do pokoju królowey otworem zostawiono. Postawiono łóżko w sali jadalney tak, iż otworzywszy drzwi pokoju sypialnego swojego, mogła widzieć tego, kto w tym łóżku leżał. Do pokoju jej było tylko jedno wejście przez sypialny pokoy *Bergamiego*. Na tym statku popłynęła naprzód Królowa do *Tunis*, a potem do *Itaki*. Pewnego poranku wstawszy *Bergami* nierównie wcześniej; aniżeli Królowa pospolicie wstawała, poszedł do jej pokoju, do którego równie jak do wszystkich bez przeszkody i bez zapukania mógł wchodzić. Poszedł, jak mówią, do sypialnego pokoju, gdzie Królowa w łóżku leżała, i długo tam bawił. Żadna uczciwa kobieta nie zwykła tego pozwalać mężczyźnie. Zrobiła go zaiste Królowa szambelanem, kawalerem maltańskim i *Baronem*; wszystkie te jednak tytuły nie nadają mu prawa, aby ją w takim czasie odwiedzał. Udała się potem Królowa do *Sawony*, a zaszły tam wypadek przekona zupełnie o jej cudzołóstwie. Stała tam d. 16 kwietnia 1816. *Bergamemu* wyznaczyła pokoy tuż przy sypialnym swoim pokoju. W pokoju jego nie było łóżka, a w pokoju Królowey szerokie łóżko postawiono.

„Z *Afryki* udała się Królowa do *Aten*, i po drodze zwiędziła *Malte*. Dnia 22 kwietnia 1816 przybyła do *Aten*. Zdarzony tam wypadek dowodzi, jak wielka zachodziła poufałość między nią i *Bergamim*, i jak mało poważał ówczasową Xiężnę *Wallii*. Kapitan okrętowy angielski, będący natenczas w *Atenach*, chciał złożyć Królowey hołd uszanowania swego, i tym celem udał się do jej mieszkania. Zaprowadzono go przez ogrod do alkowy, gdzie zastał Królową siedzącą z *Bergamim* i hrabiną *Oldi*. Wstała Królowa na przyjęcie jego, i prosiła, aby przy niej usiadł, dla prowadzenia rozmowy. *Bergami* nie ruszył się z krzesła; wkrótce potem wstał, i nie ukłoniwszy się Królowey, ani najmnieyszego dla niej szacunku nie okazawszy, odszedł. Z *Aten* udała się Królowa przez *Stambuł* do *Efezu*. Tam kazała postawić łóżko w przysionku, naprzeciwko cmentarza, na którym cieniste drzewa wyrosły; tymczasem gotowano obiad; a że był wielki upał, udała się Królowa do przysionka, chcąc sobie wypocząć. Widziano *Bergamiego*, wychodzącego z tego przysionka w szlafroku, lubo rozumiano, iż tam nie masz nikogo, oprócz Królowey. Zaniesiono potem do przysionka obiad dla Królowey i *Bergamiego*. Siedziała na łóżku, a obok niej *Bergami*. Nie wpuszczono żadnego służącego, i była dosyć długo z nim sam na sam. Udała się potem Królowa do *Aun* w *Syryi*, gdzie podobnie z *Bergamim* postępowała. Rozbito tam namiot dla niej i t. d. Z *Aun* odbyła podróż do *Jerozolimy*. Nie przestają *Bergami* na szczytach, któremi go Królowa obypała, otrzymał tam order *grobu świętego*, lecz

to jeszcze nie było dostateczną nagrodą licznych jego usług. Ustanowiła Królowa osobny order, który *orderem świętej Karoliny* nazwała. Obdarzyła nim kilku służących swoich, a *Bergamiego* wielkim Mistrzem jego mianowała. (Powszechny śmiech dał się słyszeć w izbie). Wszystkie te osobliwsze i nadzwyczajne wypadki dowodzą wielkiego przywiązania Królowey do dawniejszego swego gońca. Zakochawszy się w tym człowieku, mianowała go kawalerem maltańskim, kawalerem orderu *grobu świętego*, wielkim Mistrzem orderu *Karoliny*, i baronem *della Francini*.

„Przystępuję teraz do ważnego czynu, na który zwracam szczególniejszą uwagę izby. Wsiadłszy Królowa na statek, popłynęła z *Jaffy* do Włoch, a widząc niedogodność nocowania w izdebce okrętowej, kazała rozbić na pokładzie namiót do sypania. W namiocie tym postawiono jedną sofę zamiast łóżka dla Królowey, a drugą dla *Bergamiego*. W miesiącu wrześniu tegoż roku przybyła do Włoch i wysiadła w *Terracina*. Wszystko coim dotąd powiedział, nie poczytuję za domysł, ale za rzecz istotną. Nie zdarzyło mi się w życiu mojem słyszeć, aby znakomita dama tak dalece upodobała się z szambelanem swoim. Sądzę, iż żadnemu członkowi izby nie zdarzył się także podobny przypadek. Gdy zaś dodam, iż nie raz widziano Królową siedzącą na kolanach *Bergamiego*, karesującą się z nim i ścisającą, nikt zapewne wątpić nie będzie o przyczynie, dla której namiót na pokładzie rozbito. Usunęła wtedy Królowa wszelką delikatność.

„Dnia 24 sierpnia, w uroczystość *ś. Bartłomieja*, wyprawiono na okręcie wielką ucztę z powodu imienia *Bergamiego*. Maytkowie i inni służący pili zdrowie Królowey i dawniejszego jej gońca. Nie będą już członkóm izby zadawał przykrości dalszém opowiadaniem tego, co się działo na okręcie, ani też nieprzyzwyczajnym postępowaniem Królowey w ciągu całej jej podróży, obrażał uszu obyczajnych ludzi. Pominę to, jak się w obecności sługi swego obnażała i podhła; muszę atoli namienić, iż dla tego człowieka czyniła to, co by chyba żona dla męża czynić mogła, a nawet *suknie jego i koszule naprawiała*.

„Po przybyciu do Włoch, udała się Królowa do swojej wioski *Villa d'Este* nad jeziorem *Como*, gdzie już w roku przeszłym mieszkała. Brata *Bergamiego* mianowała wtedy pierwszym zarządcą pałacu swego. Matka zaś *Bergamiego*, nazywana *babką* od całego dworu a nawet i samey Królowey, nazywała się potem z rozkazu jej *Panią Liwią*. Matka ta i syn, zarządca pałacu, jadal u osobnego stołu, nie zaś razem z innymi domownikami. Dawano tam często widowiska dramatyczne, w których Królowa i *Bergami* mieli także rolę swoją. Królowa przyjmowała pospolicie niską rolę, a *Bergami* grał rolę kochanka.

„W drodze stawiano często podróżne łóżka, a tym czasem konie przeprzagano; Królowa i *Bergami*, znużeni upałem we dnie, spoczywali na nich.

„Wkrótce po powrocie do *Este*, wyjechała Królowa do *Lugano* i kilku innych miast. Zdarzył się tu pamiętny wypadek. Pewnego poranku wyprawiono gońca do *Medyolanu*; powrócił teyże samey nocy lub też nazajutrz rano z odpowiedzią, kiedy jeszcze wszyscy służący Królowey spali. Sądził gęciec, iż przywieziony list powinien natychmiast oddać *Bergamiemu*; i tym celem poszedł do sypialnego pokoju jego. Nie zastał go tam; wkrótce jednak widział go w koszuli i szlafroku wracającego z pokoju Królowey do pokoju swego. Powiedział gońcowi, iż chodził utulić płaczące dzieci swoje, które spało przy Królowey. Później prosił gońca, aby to zdarzenie zachował w największej tajemnicy. Udała się potem do pewnego miejsca, które kosztem swoim przyozdobić kazała. Miejsce to nazywała *Villa Bergami*, czyli *Barona*. Bawiła tam czas niejaki, i mam zlecenie powiedzieć, iż w czasie karnawału zdarzyły się najspróśniejsze i najmnieprzystojniejsze wypadki. Będzie oraz dowiedzioném, iż

dom, w którym mieszkała, raczy pospolitem do mem nierządu, niżeli pałacem, nazwać można. Zajęty zezwoleniem uczęszczali tam naypospolitsi i naypodlejsi ludzie, często bardzo sama Królowa bywała w ich towarzystwie.

„Odprawiła potem Królowa podróż przez *Tyrol* do Niemiec. Za przybyciem do *Schärnitz*, musiał *Bergami* wrócić konno do *Inspruku* po paszport. W ciągu niebytności jego, kazała Królowa pokojówce, aby z nią w jednym pokoju sypiała. Wrócił *Bergami* późno w nocy, poszedł natychmiast do sypialnego pokoju Królowey; ta zaraz kazała pokojówce wyjść i zabrać z sobą łóżko, na którym spała. Udała się daley Królowa do *Monachium* i *Karlsruhe*. W ostatniem miesiącu 9 dni bawiła; pokoje sypialne urządzone były w takim sposobie, jak już tylekrotnie namieniono. Królowa wzięła pokój pod liczbą 10; pokój pod liczbą 11 był niejako gankiem czyli składem na rzeczy, i łączył się z pokojem wyznaczonym *Bergamiemu* do sypania. Drzwi od pokoju pod liczbą 10 wychodziły do pokoju pod liczbą 11stą, a inne drzwi od pokoju pod liczbą 12stą prowadziły do tegoż samego pokoju, tak, iż przez pokój pod liczbą 11stą był zupełny związek między pokojami pod liczbami 10stą i 12stą.

„Z *Karlsruhe* udała się Królowa do *Wiednia*, gdzie krótko bawiła, i pojechała do *Tryestu*. Do tej podróży kupił *Bergami* pojazd na dwie osoby, i jechał w nim z Królową. Dotąd Królowa używała do drogi pojazdu na 4 osoby; siedziała w nim ona, *Irabina Oldi*, *Bergami* i mała córeczka jego *Ficcaron*, którą się opiekowała. W *Tryeście* kilka dni bawiła.

Przytoczywszy jeśćcze jeneralny prokurator podobne między Królową i *Bergamim* wypadki, namienił między innymi, iż gdy Królowa z całym orszakiem powróciła do wioski swojej *Este*, widziano jak razem oboje kąpali się w rzece *Brescia*. Przywiozła Królowa z Grecyi pewnego człowieka, nazwiskiem *Mahomet*. Bawił on Królową i *Bergamiego* naypodlejszemi i nayspróśniejszemi jestami i sztukami w obecności wszystkich domowników. Miał proste obyczaje. Oświadczył na koniec prokurator, iż z tych i innych wielorakich doniesień, pokazując się, że niepodobna wszystkich wykroczeń opisywać, i że zdaje się, jakoby Królowa szukała tylko sposobów popełniania z *Bergamim* wszelkich, jakie byż mogą, występków.

Kładziemy tu jeszcze niektóre wyjątki z zeznania świadków od d. 21 do 25 b. m. Gdy d. 22 b. m. Pan *Brougham*, pełnomocnik Królowey, zadawał *Teodorowi Majocchi* krzyżujące się zapytania, świadek ten odmienił wiele poprzednich zeznań swoich. Zapytany: *Gdzie spała Królowa w czasie podróży z Augusta do Tunisu?* Odpowiedział: *Nie wiem — W której części okrętu spała płynąc do Grecyi?* odpowiedział: *Nie wiem — Gdzie spała w czasie podróży z Catania do Palestyny?* odpowiedział: *Nie wiem — Gdzie spał Bergami w czasie tych trzech podróży?* odpowiedział: *Nie wiem — Jaką brałeś płacę od Królowey?* odpowiedział: *39 dukatów na kwartał — Czy zebrałeś sobie co służąc u niej?* odpowiedział: *700 liwrów (franków) — Czy nigdy nie starałeś się powrócić do jej służby?* odpowiedział: *Nie pamiętam tego — Dokąd się udałeś opuściwszy przed dwoma laty służbę u Margrabiego Odeschalchi w Wiedniu?* odpowiedział: *do posta angielskiego — Czy cię przyjął za postylioną, gońca lub lokaja?* odpowiedział: *Nie; tak mię tylko utrzymywał.*

Dnia 25 b. m. *Margrabia Buckingham* żądał, aby izbie podano rysunki rozmaitych domów, gdzie Królowa mieszkała, i okrętów, na których płynęła, aby izba dokładniej się w tey mierze oświecić mogła. Wzięto wniosek jego pod rozwagę. Na teyże sessyi Pan *Denman*, ze strony Królowey, czynił świadkowi *Paturzo* krzyżujące się zapytania: *Wieleś dostawał za to, żeś tu przybył?* Odpowiedz: *800 dollarów na miesiąc — Pytanie: Jakim sposobem tu przybyłeś?* odpowiedz: *Goniec angielski wziął mię z sobą, i żywił. Nie byłbym tu przybył, lecz konsul angielski w Medyolanie po-*

wiedział mi, iż gdybym się wzbraniał, rząd przymusi mię. Wyznał daley, iż był badany raz w Medyolanie, a dwa razy w Anglii; drugi raz na krótki czas przed sprawą Królowey. Nie powiedział atoli, kto go badał. Prokurator królewski nie chciał pozwolić Panu Denman, aby się tego świadka zapytał: czyli jest religii rzymsko-katolickiej, i kiedy się ostatni raz spowiadał? Oświadczył prokurator, iż ta rzecz należy do sumienia, nie zaś do sądu, i że podobne zapytanie jest podchwytnym. Zgoła, jeneralny prokurator sprzeczał się często z pełnomocnikami Królowey o naturę czynionych zapytań świadkom.

Na sessyi d. 24 b. m. badano kapitana okrętu *Industria*, który się teraz nazywa *Abramo*. Kapitan ten, nazwiskiem *Guargilio*, opowiadał o urzędzeniu pokojów na okręcie z rozkazu Królowey, a zwłaszcza namiotu; odpowiadał na obrażające przystoynosc zapytania prokuratora z takimi szczegółami, iż powtarzać ich nie wypada, tém bardziej, że wyżey w mowie prokuratora o nich wspomnieliśmy. Pan *Williams*, pełnomocnik Królowey, dowiedział się przez czynione temu świadkowi zapytania, iż bierze na miesiąc po 1000 dollarów pod tytułem wynagrodzenia. Musiał potém *Majocchi* wyznać, iż w roku zeszłym służył u Pana *Wyatt* w *Gloucester*, i nieco się nauczył po angielsku; dawniej zaś sumieniem zaręczał, iż ani słowa tego języka nie rozumie.

Dnia 25 b. m. badano świadka nazwiskiem *Birrotto*, który służył u Królowey za kucharza. Zznał, iż Królowa w wiosce swojej *Este* nad jeziorem *Como*, przychodziła niekiedy z *Bergamim* do niego będącego w kuchni; kazała sobie dać jeść na serwecie i włożywszy widelcem jeden kęs w usta swoje, drugi témże samém narzędziem kładła w usta *Bergamiego*. Zapytany: czy znasz niejakiego Mahometa? odpowiedział: *Tak jest, znam* — Czy bywałeś na widowiskach jego pokazywanych przed Królową i na lubieżnych tańcach? Odpowiedział: *Bywałem — Jakież one były?* Tu świadek odpowiedział jestami, które tłumacza wprawily w kłopot. Czyniono mu potém liczne zapytania, tak obrażające przystoynosc, że ich gazeta *Kuryer* wzdryga się przytaczać. Zapytany daley: Cóż Królowa wtenczas robiła? odpowiedział: *Przypatrywała się i śmiała* — 5tym świadkiem był *Jerzy Pechell*. Przewiózł Królową w marcu 1815 na fregacie *Clorinda* z *Civitavecchia* do *Genui*. Była na niej Królowa 7 lub 8 dni. Zapytany: Czem był wtędy *Bergami* przy jej dworze? odpowiedział: *Prostym sługą* — Czy jadaleś u jednego stołu z Królową? odpowiedział: *Tak jest* — Czyli i kiedy Królowa przedsięwzięła potém inną podróż? odpowiedział: *dnia 6 stycznia 1816 kiedy w Messynie wsiadła na fregatę Clorinda* — Oświadczył daley, iż od niejakiego Pana *Hannam*, będącego przy dworze Królowey, odebrał wiadomość na piśmie, iż Królowa myśli płynąć na tej fregacie do *Genui*. Powiedział kapitanowi *Briggs*, iż przykro mu byłoby siadać u jednego stołu z *Bergamim*; prosił teoz kapitana, aby oznajmił Królowey, iż starać się będzie o wszelką jej wygodę na okręcie, lecz jako oficer, winien domagać się, aby niejaki *Bergami*, który w czasie ostatniej podróży usługował do stołu, nie siadał razem. Nie przyjęła go potém Królową, gdy ją chciał odwiedzić, lecz w miesiąc późnziej, przybyła do niego na okręt, i 3 lub 4 dni bawiła. Zapytany: Czy jadaleś z *Bergamim*? odpowiedział: *Wcale nie. Królowa miała swój stół w izdebce okrętowej* — Podobne zapytania czyniono także temu świadkowi, *Tomaszowi Briggs*, kapitanowi okrętu królewskiego *Leviathan*, na którym Królowa w listopadzie 1815 wróciła z *Genui* do *Messyny*. Zapytany: Czy u stołu W Pana jadaleś Królowa z *Bergamim*? odpowiedział: *Tak jest* — Czy W Pan siadał także u tego stołu? odpowiedź: *Tak jest* — Czy widziałeś ich razem przechadzających się? odpowiedź: *Tak jest* — Jakże chodzili? odpowiedź: *Trzymając się pod rękę*. Opowiadał potém rozkład pokojów na okręcie, jak łóżka stały i t. d. Oświadczył, iż nie nieprzywzwoitego nie widział. Siódmym świadkiem był *Piotr Cucchi*, oberżysta w *Tryescie*. Dał on nie wiele znaczącą wiadomość o sześciodniowym pobycie Królowey w zajezdnym jego domu. W końcu sessyi

badano niejaką *Barbarę Kresse*, która służyła w pewnym domu zajezdnym w *Karlsruhe*. Opowiadała to, co się w pokoju *Bergamiego* zdarzyć miało. Królowa (rzekła) *podskoczyła*. Jeneralny prokurator zapytał się: czy nie *podskakiwała*? Pan *Brougham* nie chciał pozwolić, aby prokurator powtórne to zapytanie obrócił na swoją stronę; powstała ztąd żwawa między obudwoma sprzeczką, do której się także parowie wnieśli. Biskup z *Peterborough* oświadczył, iż tłumacz nie dobrze tłumaczy z niemieckiego. Pan *Brougham* chciał mieć osobnego z swojej strony tłumacza, i żądał, aby badanie tej kobiety wstrzymano. Zrobiła się wrzawa, i nakoniec na wniosek Lorda *Liverpool* przerwano dalsze badanie, i sessyą na dzień następujący odłożono, aby Pan *Brougham* postarał się o tłumacza swojego.

Winniśmy wdzięczność rządowi, iż nie tylko użył środków do powściągnięcia ludu, lecz nawet uchylił wszelki pozor do rozruchów, wydając rozkaz, aby wojsko czyniło honory Królowey, jakie się dostoynosci jej należą. Tym sposobem zapomniało pospólstwo o wszystkim. Wiadomy list Królowey, który wyraźnem wypowiedzeniem woyny rządowi nazwać można, bardzo zapalił umysły; we dwóch dniach rozkupiono przeszło 100,000 exemplarzy jego. Gazety ministrowskie wykazują widoczny w tém zamiar, i wystawują Królową jako osobę, która przy zdarzonej porze nie wahałaby się stanąć na czele rewolucyi. Pan *Gell* musiał nie dawno ustąpić z izby wyższej na rozkaz kanclerza, bo jako świadek ze strony królowey nie może być obecnym przy badaniu świadków ze strony króla.

Gdy Królowa przyjeżdża z wiejskiego swego domu, przyymuje ją niezliczony tłum ludu, a na całej drodze do parlamentu taki jest tłok, iż policyanci z trudnością potrafią robić miejsce dla pojazdów. Po obu stronach ul c stoją rozmaite wozy, z których przypatrują się ludzie, i drogo miejsce płacić muszą. Wszystkie okna i dachy domów są napelnione widzami, a gdy królowa jedzie do parlamentu i powraca, lud wydaie nieustanne okrzyki: *Boże błogostaw Królową! oby wkrótce pokonała prześladowców swoich. Precz Teodoro! precz z fałszywymi świadkami*. Naywięcey dokazują kobiety, które z radości ledwo nie uduszają wsiadającej lub wysiadającej królowey. Ta kłania się ludowi bardzo grzecznie.

Na adres obywateli z *Sloredisch* odpowiedziała królowa: — „Nieprzyjaciele moi potępili mię bez dowodów w bilu, stanowiącym na mnie karę, a teraz szukają dowodów na usprawiedliwienie swojego wyroku. Choć niegodziwość swoją upiękrzyć pozorem sądowego postępowania, którego żyjący ludzie nigdy nie pochwalą, a którym potomność brzydzić się będzie. Mówię, iż sprawiedliwość trzyma szale swoje na równowadze; lecz cóż nam wypada sądzić, gdy oskarżyciel na jedną iey szalę rzuca nie tylko worek z papierami, ale i z pieniędzmi?” — Na adres zaś mieszkańców z *Hammersmith* taką dała odpowiedź: — „Starę przed kratkami izby, która także stanąć powinna przed kratkami publiczney całego świata opinii. Par, który oskarżywszy i potępiwszy Królową, zasiada ieszcze w gronie iey sędziów, wystawia się na wieczną hańbę.” — Naganią (pisze gazeta *Times*) królowey, iż nie chce bynajmniej uleż oskarżycielom swoim. Lecz gdyby to uczyniła, gdyby zamiast domagania się sprawiedliwości, prosiła o łaskę, czyliżby zaraz oskarżyciele ey nie wyrzucali, iż się upodła, bo nie ma czystego sumienia? Ulegając Królową, przyznałaby się do obmierzłej zbrodni; rząd zaś odstępując swojego zamysłu, naprawiłby tylko błąd popełniony. Nie może Królowa uleż bez ściągnięcia na siebie wyrzutu, iż lekka się publicznych postępów iey roztrząsania.”

Wilno dnia 8 Września 1820 roku v. s.

Wezwanie debitorow i nabywcow massy Ogińskiego.

Litewsko Wileński Gubernski Rząd stosownie do odniesienia się Komisji przy ministerstwie Finansów, w obiekcie zaspokojenia długow JW. Grafa Ogińskiego ustanowionej, w skutek rezolucyi swejey w dniu 10 augusta terazniejszego roku nastaley, postanowił zamieszczyć w Litewskim Kuryerze Tabele wiadomości niżej wyrażone: jedną o kredytorach JW. Grafa Ogińskiego, którym przez pomienioną Komisję naznaczono odebrać z niniejszego Rządu opłatę ich należności, z summ ia od debitorow tegoż Grafa Ogińskiego weyść mają; drugą o nabywcach za inskrypcjami i trzecią o dłużnikach z nabycia u Ogińskich, i razem mimo uczynione dokąd należy, rezygnacye o zmuszeniu debitorow i nabywcow do opłaty w Rządzie niniejszym należnych od nich kapitałow do procentami, od dnia 23 apryla 1818 roku do dnia zaliczenia summy rachowac powinniemi, czyni się i przez gazetę odezwa, aby debitorow i nabywcy unikając exekucyi, z zaspokojeniem pomienionych długow pospieszyli, a gdy wedle postanowienia rzeczoney Komisji nie jest bronnymi kredytorom z debitorami i nabywcami iść do dobrowolne układy, dla domierzenia satysfakcyi przez ostatnich pierwszym, przeto jeżeliby takowy z kim układ nastąpił, raczą umawiające się strony zawarte w tej rzeczy umowy, po przyznaniu przedstawować do niniejszego rządu dla potrzebney na rzeczonych wiadomościach adnotacyi, i domieszenia ministerium finansów. Dat w Wilnie 1820 roku augusta 16 dnia.
Sowietnik Wincenty Lawrynowicz. Kazimierz Nowicki Sekretarz. Gubernski Sekretarz Jan Stemporzcki.

Wiadomość 1sza

O kredytorach Grafa Ogińskiego, którym na zaspokojenie pretensyi, naznaczono odbierać summy od nabywcow majątkow i dłużnikow massy.

komu mianowicie.	Srebrem. rubli. k.	Adnotacye.
<i>Miejscom duchownym i miłosiernym zakładom.</i>		
Kościółowi bobrowskiemu	1415 17	} <i>Wstrzymana opłata.</i>
Bernardynom wileńskim	359 44	
W rozwiązaniu okoliczności wynikłe z pretensyi wileńskich bernardynów, należy więc wstrzymać się z opłatą tych 559 rubli 44 kop.		
Żylianom boruńscy	226 12	
Hospitalkowi wileńskiemu	982 53½	
Przełożony wielkiej	589 52	
<i>Rożnym kredytorom:</i>		
Przewodzącemu radz. stanu Pusłowskiemu	7206 86¼	} <i>Na rachunek tej summy, zapłacono P. Pusłowskiemu 2113r. 16 k. s.</i>
Precesorom konsyliarza Petzalda	2629 17½	
Marszałkowi Joachimowi Bulharynowi	1447 6¼	} <i>Takową należność Bulharyn otrzymał.</i>
Kredytorom kasztelana Platera	27942 83	
Kamer-junkrowi Lachnickiemu czyli successorom Adama Jwaszkiewicza	4750 68	} <i>Wstrzymana satysfakcyja.</i>
Polnemu koronnemu pisarzowi Hr. azimierzowi Rzewuskiemu	19001 65¾	
Polnemu pólkownikowi artyleryi Perrena, z dołżnością Czartoszewskicy	1531 71½	} <i>Na rachunek tej summy, otrzymał od tego rządu 2677 r. 46 k. srebr.</i>
Polnemu wojsk polskich Stryeńskiemu	152 97	
Precesorom Mozeyki	1464 15¼	
<i>w Ogóle</i>	71016 40	
<i>Prócz tego:</i>		
Do pozyskania od dłużnikow massy.		
Od Czaplica r. 1162 k. 80		
— Czyża — 419 — 10		
— Protosowickiego — 891 — 61½		
— Ołędzkich Kazimierza i Stanisława — 348 — 90		
— Antoniego Romera — 1369 — 32		
<i>w Ogóle z 4191 k. 75½</i>		
Należy oddać do kredytorskiej administracyi Hr. Ogińskiego	3007 57	
Takoz Marszałkowi Hr. Platerowi na opłatę cen poszlin, za majątek massy Daubiszki, położony w gubernii wileńskiej	1099 91	
<i>w Ogóle</i>	71125 88	

Wiadomość 2ga.

O niedoimkach będących na dłużnikach massy kredytorow Hr. Ogińskiego, dla pozyskania których spisano w następujących gubernialnych rządach.

Od kogo mianowicie.	Za jakim dokumentem i t. d.	Srebrem. rubli. k.	Adnotacye.
<i>w Rządzie gubernialnym wileńskim:</i>			
Szambelan b. dworu polskiego azimierz i szlachcic Stanisław Ołędzcy, dłużni podskarbiemu Ogińskiemu.	Za skryptami pod dniem 27 iunii 1791 i dnia 15 septembra 1792 roku, w ogóle	548 90	} <i>Wysłano do tego rządu i należy oddać w administracyę massy ogińskich.</i>
<i>w Rządzie gubernialnym grodzieńskim:</i>			
Marszałek Czyż	Za zabrane dochody z majątku Wielianowa	419 10	
Protosowicki	Takoz	891 61	
Trocki podwoiowoda Romer Antoni	Za oblięciem 6120 r., a zawytrąceniem należącyemu z massy r. 1750 k. 68		
	Zatem pozostaje	369 32	
	<i>w Ogóle</i>	2680 3	
<i>w Rządzie gubernialnym mińskim:</i>			
Ignacy Dmuchowski	Za niedopłacenie arendy od Osownicy i Mołodowa, zabezpieczone na jego majątku Ostrzycy, zlot. 38659 gr. 24 czyli	5799	
<i>w Rządzie gubernialnym mohilewskim:</i>			
Marcin Czaplac	Za skryptem dnia 23 kwietnia 1792 roku w ogóle	1162 80	
	<i>a w ogóle</i>	9990 75	

Wiadomość 3cia

O niedoimkach będących na nabywcach majątkow Hr. Ogińskiego, dla pozyskania których spisano w następujących gubernialnych Rządach.

Nazwiska nabytych majątkow	Nazwiska nabywcow	rubli. k.	Adnotacye.
<i>w Rządzie gubernialnym wileńskim:</i>			
<i>w Ptcie wileńskim.</i>			
Korzyś	Xżna Marya Puzyrina	6337 80	} <i>Opłacono.</i>
Miluny	Po Grabowskich Wilbiki	352 20	
Berzynie	Hincy	246 50	
Andrusy	Po Ordyncach Rewkowscy	35 20	
Ancuny	Uplanowscy	176 10	
Woyceszuny i Kieydzie	Michałowski	457 75	
Od Niemieża Mielanyn, Trabun, Dybinia, Staszuszyzki i Grażuny	Pisarz W. X. Litew. Aloizy Sulistrowski	882 25	
Chotow	Kazimierz Chreptowicz	2112 60	
Klucz niemieżki	Rozalia Platerowa	1225 50	<i>Opłacono.</i>
<i>w Ptcie oszmiańskim.</i>			
Bieniakonie	Sakienowie	653 70	<i>Opłacono.</i>
Okmianiszki	Kozieli	440 10	
Szadziuny	Adam Bohuszewicz	176 10	<i>Opłacono.</i>
<i>w Ptcie zawilejskim.</i>			
Worżany, Czarany i Ławki	Pisarzowa W. Xię. Lit. Sulistrowska	1744	
Bieczy, Kluczany, Paczeplinowe	Po Mirskim Przemieniecki	1584 50	} <i>Opłacono.</i>
Ryndziuny	Potrykowskich	1788 80	
<i>w Ptcie trockim.</i>			
Merecz	Starosta mińs. Brzostowski	352 20	
<i>w Ptcie brasławskim.</i>			
Zaścianek Hrybilszki	Swirski	163 32	
Wieś Karamno	Zaba	1636 55	
Wiażonowo	Korewa	412 5	
Folwark Nowy-dwor	Ciechanowiecki	1528 93	
Zaścianek Antosicie	Benecki	142 32	
Wieś Miluny	Ogińscy	302 93	<i>Opłacono.</i>

		rubli.	k.	Adnotacye.
w Marcinkiewiczach	Mackiewiczowa . . .	163	93	
Zwirynie	Tyszkiewicz . . .	1112	23	
Folw. Dryświaty	Małoletnie Łopacińscy . . .	11413	79	
Zaścianek Jodegale	Józef Łopaciński . . .	921	55	
Swikszechany	Chodźko . . .	838	80	
W tychże . . .	Ostaniewicz . . .	86	24	
Wieś Rudzie . . .	Szypillo . . .	616	88	
Folw. Tumulin	XX. Piarowie . . .	2337	10	
Zaścianek Hurby	Biegański . . .	57	5	
W Anutancach	Zaiączkowski . . .	78	42	
Deylidach . . .	Ramm . . .	112	18	
Uzdziele . . .	Woiewodzki . . .	518	49	
Deylidy . . .	Świętorzecki . . .	639	17	
Folw. Hory . . .	Zachwatowicz . . .	2054	78	
Zaścianek Kniebiszki	Meysztowicz . . .	117	—	
Zundziszki . . .	Wekien . . .	19	26	
Zaścian. Wiszniewo	Walicki . . .	198	63	
Bobruhie . . .	Naborowski . . .	287	67	
Berżenszki . . .	Holub . . .	259	96	
Folw. Kowalewo	Szabuniewicz . . .	2675	95	
Nekrasze . . .	Zarowski . . .	436	69	
Zaścianek Hraytaniszki . . .	Abramowicz . . .	68	10	
Zwirble . . .	Mińskie benedyktynki . . .	151	33	
W Zwirblach . . .		166	10	
Zaścianek Szczytniki	Przyborzanka . . .	957	42	
	w ogóle	48805	12	
	Prócz tego.			
Ragun . . .	Lachniki . . .	289	99	
Mienice . . .	Pozostałe r. 4 k. 52 Wyrwicz 39 - 38 19 - 6			
Łoszeki . . .				
Sabray . . .				
	w ogóle	62	76	
	w ogóle	49155	87	
w Rządzie gubernialnym grodzieńskim.				
w Ptcie Słonimskim.				
Nowa Jelna z folwarkiem . . .	Po Sulistrowskim Szukiewicz . . .	7656	70	
w Rządzie gubernialnym mińskim.				
w Pcie mińskim.				
Za 4 włoki lasu od Ragowa . . .	Maryanna Chmarzyńska . . .	70	40	
w Pcie pińskim.				
Sudcze . . .	Józef Czarnecki . . .	6550	60	
w Pcie ihumeńskim.				
Wież. Baraże . . .	Kossowski . . .	49	26	
— Zaracze . . .	Krzywkowski . . .	570	86	
Folw. Skirno . . .	Oskierko . . .	1479	46	
	Summa	8520	58	
	w ogóle	60133	15	
Podano osobną wiadomość od dłużników masy . . .		9990	73	
	w ogóle czyni . . .	75123	88	

Zgodno Sekretarz Nowicki.

Oświadczenie.

3 Oświadczenie imieniem JW. Józefa z Krzetuszewa Wawrzeckiego generała dywizji woysk pol. kawalera, czyni się w następnym sposobie: WJ Pan Jan Krukowski chorąży b. woysk pol. wchodzący w rozmaite stosunki z zeszłym JW. Tomaszem z Krzetuszewa Wawrzeckim wojewodą i ministrem Królestwa Polskiego, z różnych względów zawinił temuż Wojewodzie summy, śmierć zeszłego Wojewody Wawrzeckiego utworzyła spadek dla oświadczonego się, wszelkiego ogólnie po tymże Wojewodzie pozostałego majątku, z tego względu oświadczonego się znalazłszy w archiwum zeszłego brata swojego trzy dokumenta, o należeniu od W. Chorążego Krukowskiego czer. zł. 610 i rub. sr. 1,975 poświadczające; gdy nie mógł dobrowolnym sposobem tey należności odebrać, rozwinął z W. Krukowskim process w Sądzie Ziem. Lidzkim, szukał repetycyi na summach, jednej u WW. Surkontow Komornikowiczow prowem zastawy na folwarku Rexciach opartey, drugiej u JW. Alexandra Kochowskiego jenerała woysk Ross. kawalera na kredycie będącemy tych to WW. Surkontow, oraz JW. Jenerała Kochowskiego przed Sąd Ziem. Lidz. powołał, Sąd Ziem. Lidz. dekretem oczewistym w roku idącym

1820 junii 23 ogłoszonym, zasądził na W. Krukowskim dla oświadczonego się czer. zł. 1,000 i zł. 19,588 gr. 25, inekwitacyą do summ pomienionych wskazał, przelew przez W. Krukowskiego żenie W. Krukowskiej na summę u JW. Jenerała Kochowskiego będących usposobiony, zmierznił, i areszt przez oświadczonego się u JW. Jenerała Kochowskiego na summę założony zatwierdził, a nawet do innych funduszow W. Krukowskiego prowadzić inekwitacyą oświadczonego się niesprzeczył. Gdyby tedy WW. Surkontowie i JW. Jenerał Kochowski, a nawet i inni W. Krukowskiego wierzyciele, summ W. Krukowskiemu lub jego żenie za usposobionymi przelewami, aż do pełnego uspokojenia oświadczonego się, przez W. Krukowskiego nie optacali, w żadne układy nie wchodzili, oświadczonego się przez niniejsze oświadczenie, w aktach urzędowych Ziem. Lidz. zapisujące się, a dla trzykrotnego ogłoszenia do Gazety Kur. Lit. podać się mające, każdego interessowanego ostrzega. Dat roku 1820 mca junii 28 dnia. Takowe oświadczenie do akt Ziem. Lidz. podając jako plenipotent podpisuję. Jan Szukiewicz Regent Gran. Lidz.

Roku 1820 mca junii 28 dnia: Na sądach Ziem. Ptu Lidz. osobisto stanąwszy Adwokat W. JP. Jan Szukiewicz Reg. Granicz. takowe oświadczenie do akt oddał. Tadeusz Pucilowski Prez. Ziem. Ptu Lidz. Heronim Skinder Sędz. Ziem. Ptu Lidz. Ignacy Jocz Sędz. Ziem. Ptu Lidz. Jakób Rożyc Halicki Pisarz Ziem. Ptu L.

Jest w aktach o zgodności z xięgami i optacenie poszlin kop. 52¼ miedzią poświadczam Michał Dziewiałtowski Gintowtt Reg. Ziem. Ptu Lidz.

Sądy Exdywizorskie.

3. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski Dekretem remisijnym Sądu Gł. Wileń. 2 Departamentu w roku teraż. 1820 junii 8 dnia zapadłym, na rozdział majątku JWW. Józefa i Eleonory z Gielgudow Wereszczyńskich dla ich wierzycieli, wyznaczony, do majątku Powirczowia w ptcie Upit. położonego w terminie z obwieszczenia wypadającym, na dniu 23 niniejszego mca augusta zjechawszy; dzieło exdywizji rozpoczął, a rozwiązując szczeguly stopniowi akcessoryjnym należne, prawidła Remisji wględem inwentacyi majątku debitorów, tём administrowanie załatwił, akuratną dopełnił pomiare naznaczonemu komornikowi zalecił, komportacyą na wszystkich stronach tak stawających jak i niestawających do dnia 19 bra idącego r. co do złozenia wszelkich dowodów do kancelaryi Ziem. ptu Upit. ukończyć się winną, na czteroniedzielną persystencyę uznał, adycyacyi wzajemney stronom dozwolił, odbycie aktów, jeśliby jakie potrzebnymi bydy okazywały, do powtórnegozjazdu odkładając; termin na zjazd takowy dzień 4 februaryi 1821 roku przeznaczył, żeby zaś kwestye w tym zjezdzie ułatwione dōść mogły do każdego wiadomości, którzyby do niniejszysprawy iakikolwiek miał stosunek, zstąpić aby w terminie powtórnegozjazdu wszyscy wierzyciele JWW. Starostów Wereszczyńskich pod upit. kiem swych pretensyów, a debitorowie do masy konkurs idącey zawiniący pod obowiązkiem odpowiedzialności ze wszelkiego ich majątku i przeznaczenia nawet pod niestanność należney dla kredytorów sotsyfakcyi, przed sądem exdywizorskim przez siebie samych lub prawnie umocowanych plenipotentów stawali przez niniejszą awizacyą w gazecie Kur. Lit. trzykrotnie ogłosić się winną wszystkich zawiadania. Dat w Powirczowiu r. 1820 aug. 28 dnia. Anzgary Mastowski Sędzia Ziem. Brast. i Exdywizorski Ludwik Wotłowicz Sędzia Ziem. Wil. Exdywizorski Jan Kobecki Sędzia Ziem. Telsz. Exd.

O g ł o s z e n i e.

2. Roku 1820 z dnia 31 augusta w nocy na 1szy 7bra skradziono konia 7letniego ogiera Sporego Mierzyna w karczmie do Świętnik należący pstrokato czarnego. ze strzałką na łbie, któryby go do Policji Wileń. dostawił raczył, lub ogłosił w Kuryerze o znaydywaniu się onego 10 rubli srebrnych w nadgrode odbierze.

X. Dominik Łapiński Przeor Kolesiński Kar.

Wilno dnia 8 Września 1820 roku v. s.

FRANCYA.

Kapitan *Morice*, płatnik legionu departamentu *Meurthe*, umieścił w *Monitorze* artykuł, zbijający pogłoskę, iakoby był kassyerem spiskowych i umknął. — *Dziennik rozpraw* odwołał ogłoszoną przez siebie wiadomość, o uwięzieniu pewnego maiora gwardyi, iako uczestnika spisku; twierdzi, iż to był tylko adjutant-major. Od dnia 19 b. m. nikt z gwardyi nie siedzi w więzieniu; a 3ch lub 4ch oficerów, których z początku poymano, potem uwolniono. Pułkownicy dwóch pułków gwardyi, wiedzieli, iż spiskowi postanowili ich zabić; lecz przez użycie środków ostrożności nie chcieli ich zrażać. Przez dwie więc nocy przed poymaniem buntowników, czekając co chwila napadu, uzbroili się i w pokojach swoich w koszarach pozamykali. Dnia 23 b. m. badano wielu oskarżonych i świadków. Wszysey prawie są woyskowemi, częścią z gwardyi królewskiej, częścią z legionu departamentu *Meurthe*, i mają krzyże. Dnia 22 uwięziono wielu spiskowych podoficerów. Jest między nimi młody sierżant z legionu departamentu *du Nord*. Gdy go brano, płakał i obwinał porucznika swego, że go woiagnął do zgubney zbrodni. W mieszkaniu pewnego zbiegłego kapitana znaleziono ważne papiery, oraz znaczną ilość pieniędzy i papierów skarbowych. Zewsząd przychodzą adresa z powinszowaniem szczęśliwie odkrytego spisku.

Marszałek *Beurnoville* udał się dnia 19 b. m. do koszar gwardyi, i w mianey mowie wezwał żołnierzy imieniem Monarchy i honoru, aby mu wskazali podłych spiskowych, ktorzyby się między nimi znajdowali. Wszysey milczeli. Zawołał wtedy marszałek: *Bogu chwala! nie masz zdrajców w pułkach waszych! mogą więc oświadczyć Królowi, iż każdy z was gotów życie swoje poświęcić za niego i rodzinę jego.* Mowa ta skutkowała; wskazano zaraz 6 spiskowych, których żandarmerie poymali. Pułkownik *Douchut* miał podobną mowę do 2go pułku gwardyi, która także skutek sprawiła.

Czytamy w iedney z tutejszych gazet, iż pułkownik żandarmerii *Clerc*, były adjutant Xiążęcia *Felire*, donosił najpierwcy rządowi o knującym się spisku, tak, iż zaraz kilku uczestników jego można było uwięzić.

Legion departamentu *Meurthe* będzie zwinięty w *Landrecies* i *Avesnes*, albo przynajmniej inaczey urządzony. Dwom aienton policyynym, wysłanym pocztą z *Paryża*, udało się o 4 mile od granicy dosięgnąć pewną osobę, która chciała uciec do *Niderlandów*. Złaził się, iż osoba ta była główną sprężyną spisku.

Spiskowi chcieli przez pojedynczych zwoyców sprzątnąć ze świata przeznaczone ofiary. Obrali sobie do tego dzień 25 b. m. i z tey przyczyny iedna z tutejszych gazet wyraża: — „Nie zważali więc, iż pamiętka rocznicy imienia królewskich podwoiłaby odwagę; i zapal obrońców prawego rządu; zapomnieli o świętych słowach, które *Durosay* wchodząc dnia 25 sierpnia 1793 na śmiertelne roztowanie powiedział: *Dla rojalisty piżknia umierać w dzień ś. Ludwika.*”

Biorą tu jeszcze różne osoby do więzienia. Pomiędzy nimi jest pewny urzędnik skarbu publicznego. Uwięziono także adwokata *Marot*, który chciał bronić xiędza *Pralt* w sądzie. Poymano znowu oficerów z 2go pułku gwardyi. W o-

gólności, zły duch dał się postrzegać w gwardyi królewskiej.

Gazety rojalistowskie zawierają następującą, lecz potrzebuującą ieszcze potwierdzenia wiadomość o spisku woyska: „Od niejakiego czasu utworzyły się towarzystwa wolnych mularzy, które nie zostają pod dozorem policyi. Wezwali wielu woyskowych, aby do nich należeli.”

Dziennik liberalny Aristarque pisze: „Do dnia 20 b. m. nikt w *Paryżu*, nawet żaden z 8 wychodzących tam dzienników, nie przeczuwał spisku. Wszytko, co *Monitor* o zbrodniczych zamiarach spiskowych donosi, nie ma za sobą prawnych dowodów, a zatem powinno się uważać za gołosłowne twierdzenia, którym póty wierzyć lub nie wierzyć można, pókt się badania sądowe nie ukończą.”

Lękamy się buntu osad po prowincyach; lecz od 3 dni posłano przez telegraf wiadomość o hersztach jego, których zapewne do tego czasu już poymano. Uwięziono tu znakomitych oficerów, lecz fałsz, iakoby między nimi był generał *Foy*, jak rozgłoszono. Wielu deputowanych wracając do domu, zboczyło w różne strony; policya jednak śledzi ich postępkę. Głównem miastem spisku jest miasto *Vitry le François*; najwięcey do niego należą oficerowie połowę płacy biorący, ktorzy trójkolorową kokardę przypięli. Słychać oraz, iż zaszły rozruchy w *Rouen*, *Rennes* i innych miastach.

Pewny kapitan, naczelnik ostatniego spisku w *Paryżu*, dopiero d. 19 b. m. zrana dowiedział się o jego odkryciu; bał się więc wrócić do domu po papiery, które wkrótce policya zabrała, wraz z znaczną ilością pieniędzy w złocie. Oficer ten jest ieszcze w *Paryżu*, lecz tak się ukrył, że go dotąd nie schwytano.

List z *Aniens* pod d. 22 b. m. donosi: — „Wniedzielę zrana dowiedziano się tu o spisku, który w sobotę d. 19 b. m. miał wybuchnąć w *Paryżu*. Jakiś człowiek wysokiego wzrostu przybył tu pocztą wozową wniedzielę rano, i zaraz pojechał extra pocztą do *Calais*. Wyjechałszy z miasta spotkał kogoś na gościńcu, i rzekł do niego: *ważna wiadomość Król zamordowany!* wieczorem tegoż samego dnia, dwóch młodych ludzi siedziało w kawiarni; ieden drugiego zapytał się: *Czy nie nadeszły ieszcze wiadomości z *Paryża*?* Odebrał odpowiedź: *nie jeszcze; bardzo powoli idzie.* W inney znowu kawiarni zapytał się ieden drugiego: *czy dziś przypniemy trójkolorową kokardę?* — *Milcz* (odpowie mu sąsiad) *nie czas ieszcze o tem mówić.*”

Sąd królewski wyda wyrok na byłego kapitana *Gravier*, który iak wiadomo położył rękę pod okna ni *Xiężney Berry*, i na niejakiego *Buton*. Oba są oskarżeni o zamach na życie *Xiężney Berry*, w celu odmiany dynastyi we *Francyi*.

Podczas przejazdu bankiera *Lafitte* przez *Rouen*, dano dla niego serenady, przy których nie tylko wydawano okrzyki: *niech żyje Lafitte!* lecz nawet *niech żyje konstytucya! niech żyją liberaliści! niech żyje mały chłopczyzna!* (syn *Bona-partego*). Wkrótce potem z przeciwney strony daly się słyszeć okrzyki: *Niech żyje Król! niech żyją Xiążęta! niech żyją Burbonowie!* W końcu przyszło do bitwy. Prefekt nareszcie zakazał podobnych serenad.

Wydał Król urządzenie względem rozdawania

nadal o rderu S. Ludwika oficerom lądowym i morskim. Kto nie pozyska tego orderu za nadzwyczajne dla kraiu usługi, ma do niego prawo, skończywszy lat 24 służby.

P. *Clausel de Consergues* zarzuca Xiążęciu *Decazes* rozdwojenie rojalistów, bo Francya wtenczas tylko może być swojego szczęścia pewną, gdyby tak nazwane strony ministrowska i zapalonych rojalistów, wspólnemi siłami opierały się przeciwnej stronie liberalistów. *Monitor* uważa oskarżenie Pana *Clausel* za niewczesne i nie nowego w sobie nieobejmujące. Twierdzi, iż wystawiony przez niego obraz tego wszystkiego, co od czasu przywrócenia prawej dynastji przeciwko rządowi pisano, ginie w 1000 rozmaitych pism ulotnych, które wyszły od roku 1815.

Wyszła tu z druku konstytucya ułożona wierzami. Pan *Tocquet* wyprzedawszy 500,000 jey exemplarzy, chce jeszcze drukować milion exemplarzy.

W Ł O C H Y

Neapol, d. 11 sierpnia. Ważném jest milczenie rządu o treści pisma, które deputowani z *Palermo* podali Xiążęciu Namiestnikowi Królewskiemu. Żadna z gazet tutejszych nie donosi, czego ci deputowani żądają, lubo już tydzień minął od czasu ich przybycia.

Xiążę Namiestnik Królewski, wspólnie z Juntą wydał taką ustawę: „Chcąc nagrodzić wojskowych, którzy się najwięcej do zaprowadzenia rządu konstytucyynego przyłożyli, przeznaczamy dla nich dwa stopnie marszałków polnych (generałów brygady), 2 pułkownikowskie, 2 podpułkownikowskie, 11 majorowskich, 25 kapitańskich, 40 porucznikowskich, 85 podporucznikowskich i jeden kommissarza wojennego. Będzie mianowanych 5 kommandorów, a 39 kawalerów Królewskiego orderu S. *Ferdynanda* i *Zaslugi*, 51 kawalerów orderu S. *Jerzego* i *Zjednoczenia*. Będzie rozdanych 153 medalów złotych, a 250 srebrnych tego orderu; prócz tego 7000 medalów srebrnych milicyom prowincjonalnym. Z tém

nadaniem nagród z powyższej pobudki ustaje do nich prawo. Imienna zaś lista nowo mianowanych kawalerów, będzie osobną ustawą ogłoszona.”

Kalabryczykowie przysłali znowu adres jenerałowi *Peps*, naczelnemu dowódcy wojska neapolitańskiego. Donoszą w nim, iż mają 20,000 ludzi gotowych do ruszenia w przypadku potrzeby. Wyrazili między innymi co następuje: „Kiedy cała Europa drżała przed *Bonapartym* i pod przemocą jego umilkła, kilka oddziałów włóścian kalabryjskich lekce ważyło potęgę jego.... Wojska jego, które zwyciężkie chorągwie swoje na brzegach *Wisły* i *Tagu* zatknęły, znalazły grób w górach naszych.... Gdy teraz wszyscy neapolitanie są połączeni z Królem swoim, którzyby się ośmielił porwać na ten wolny naród?... Niech drżą ci, którzy chcą się targnąć na sławę oyczyzny naszej! Wyszłyby z siedlisk swoich kalabryczykowie, a cała ziemia włoska byłaby może przyciśnięm polem dla świętego ich zapaku i gniewu!!!”

Najświeższe wiadomości z Sycylii zupełnie są zaspakajające. Lud nie myśli już nawet o odłączeniu się od *Neopolu*. Wszystkie władze rządowe zaprzysięgły konstytucyą neapolitańską.

W teatrze tutejszym *San Carlo* wydają o rok 45,000 dukatów na śpiewaków, tyleż na tancerzy, 14,000 na orkiestrę, 22,000 na ubiory, a 25,000 na ozdoby teatralne, narzędzia i oświetlenie.

Włochy, d. 19 sierpnia. W wyższych Włoszech zakładają magazyny żywności przynajmniej na 100,000 wojska.

Dnia 14 b. m. odprawił się w *Turynie* ślub Xiężniczki *Maryi Teresy Sabaudzkiej*, z Xiążęciem dziedzicznym *Łukieskim*, którego zastąpił Xiążę *de Genf*, stryj jego.

Kurs wileń. na assyg. od d. 3 września r. sr., 3 r. kop. 82½; czer. zł. nowy r. 11, kop. 46, stary r. 11 k. 27; imperyal 37 r. 15 kop.

Wolno Drukować. Ignacy Reszka Radca Koleg. Kom. Cenz. Czł. — w Wilnie w Drukarni Redakcyi

U w i a d o m i e n i e.

Niżey podpisany, stosownie do życzenia wielu osób chcących się przyłożyć do wzniesienia pomnika w Krakowie *Tadeuszowi Kościuszce*, oświadcza, że składkę na ten przedmiot przyjmować będzie, dla przesłania jey do Krakowa. Wilno dnia 5 września 1820 roku.

I. *Lachnicki.*

1. *Arendowny possesor kamienicy* J. X. *Generała Puzyny* pod N. 119 w Wilnie niedaleko kommissyi *Radziwillowskiej*, przy rynku nowo otworzonym *Sto Michalskim*, sytuowaney, zawiadamia przez *Kur. Lit.*, iż on na prośbę wielu obywateli, mających interessa w kommissyi *Radziwillowskiej*, dla ich przyjazdu do Wilna, oznaczony dom cały, urządził, gdzie w każdym czasie znajdą dla siebie bez koni, lub z końmi przystoyną, bezpieczną, i spokojną lokacyą, za cenę pomierną, i dogodną dla lokatorów.

2 *Przybył do Wilna Wielkiej Brytanii* poddany *Wiliam Crosier* ma honor zawiadomić tutejszą publiczność, iż ma do zbycia siedem klacz

angielskich, ktoby życzył sobie nabyć, może zainformować się w domu siewietnika *Tarnowskiego* na ulicy *Trockiej* pod N. 397. *Wiliam Crosier.*

2 Uwiadawia się Publiczność, iż Łazienki przy Królewskim Młynie sytuowane, w których są Wanny do kąpieli, nowo teraz wye-rygowane zostały. 1820 7bra 1go

C e n a

Od Wanny Miedzianey po zł. 2
i groszy 20
Od Wanny Drewnianey po zł. 2
i groszy 10

P o z e w.

3. *Wedle Ukazu JEHO IMPERATORSKIEY MOSCI* Samowładnego *Całą Rossyą etc etc etc.* *Pozew edyktałny* przed Sąd *Burm. Radz. Wileń.* prawem gościnnym sądzić się mający z powództwa *sołdatki* *Barbary* wprzód *Kursonow*

wey a dopiero Łazowskiej i jey nieletniego syna Jana Korsonowa w assystencyi opieki czyniących jako successorów zmarłego Wasila Korsonowa ze skutku Ukazu Rządu Gubern. Wileń. roku 1820 marca 5 dnia za Nrem 5583, i rezolucyi magistratu Wileń. roku 1820 julii 30 dnia wynosi się po kredytorów i różnego tytułu pretensorów do massy majątku zmarłego w Wilnie w roku 1807 z dnia 28 na 29 apr. kupca 1szej gildy miasta Moskwy Jermity Sawielewicza Konowałowa, a szczególnie Dymitrowi Iwanowiczowi Kuzniecowski, Fiedotowi Potapowowi kupc. Rysk. Antonowi Polakowi, Maximowi Lawrentiejewowi kup. m. Moskwy 1szej gildy, szlachc. Tadeuszowi Wiennickiemu, Jermitównie Sawielewiczównie córce Konowałowa jey opiece i dalszym kredytorom, pretensorom, i successorom zmarłego Konowałowa, Osipowi Prokopowiczowi Kowalewowski z Czernihowskiej Gubernii w Grodnie handel wiodącemu, Nikonorowi Jakowlewowi Sotowiejowi, Nikicie Malcowowi, Wasilowi Hrehorowiczowi Szulhinowi byłym przykaszczykom, do złożenia dowodów jawienia się i wyprobowania stosunków do rzeczoney massy majątek Konowałowa w następney oczewistej rozprawie, a to pod utratą rzeczy na zawsze, a z obżalmi przykaszczykami o kalkulacyę i wyznanie pod przysięgą z rzeczy pełnionych obowiązków w handlu zmarłego Konowałowa tak w mieście Wilnie jako i w mieście Grodnie prowadzonego; o komportacyę pod przysięgą wszelkich funduszów, xiąg, korespondencyi; pism pawierczych, rachunków i ogólnie papierów też fundusze odkryć zdolnych, a zaś Wasilowi Piotrowiczowi Ganczarowi, Janowi i Tichonowi Zaycowom kupcom Wileń., Sofronowi Iwanowiczowi Korolkowi o świadectwo pod przysięgą, co do obrótu handlu, onego wielkości, czasu zayścia śmierci Konowałowa jako najbliżey wiadomym lokacyi towarów, pieniędzy, i papierów, jak również po debitorów różnie wykazujących się dla zaszley śmierci Konowałowa a mianowicie acz z niedostateczney inwentacyi przez Rad. Marcina Stendzińskiego dopełnionej, jako to: za cerografami na ukaziciela wydawanemi, z roku 1780 lipca 10 star. Szmuyto Lewkowicz i Lewek Mejerowicz o czer. zł. 9, z roku 1784 7bra 24 Herszko Josielowicz o rubli as. 100, z r. 1785 apr. 17 star. Michel Skurek o r. s. 250, z tegoż roku 7bra 1 dnia star. Mortko Jozefowicz o r. s. 200 z roku 1786 maja 1, star. Moyżesz Jozefowicz o rub. s. 270 z roku 1788 marca 9 i czerwca 23 Pinchas Berko o zł. 517, z julii 7 Hirsz Szapnowicz z Polipowa o zł. 215 gr. 10, z roku 1790 januaryi 3 i maja 1 o zł. 640 z julii 7 d. Herszko Wólfowicz ze Stucka o zł. 666 gr. 20, Michel Juzefowicz o czer. zł. 30 i rub. s. 342, powtóre za obligami z roku 1792 aug. 8, Linowski mieszczanin Stiepanow o czer. zł. 10, z roku 1793 febr. 22 mieszczanin Minowski Mikita Uraczkii o r. s. 74, z aug. 26 Kałuski kupiec Iwan Falejew, o r. as. 5909, z roku 1794 marca 28, mieszczanin Mohylowski Iwan Łazowski o czer. zł. 155, z roku 1795 marca 28 Diemion Aminszczyńków o r. as. 18, z 7bra 23, Tarowski kupiec Szukajew o rub. as. 86 z roku 1798 7bra 1, Ostrowski kupiec Iwan Fielepniew o r. as. 589, z roku 1799 7bra 17, Iwan Mukin kupiec Toropecki o r. as. 150, z roku 1801 7bra 20, kupiec ryski Wysockow o r. s. 138, z tegoż dnia 27 podpółkownik ryskiego muszkaterskiego pułku i kawaler Baron

Rozen o r. as. 104, z roku 1802 januaryi 23, po zmarłym Stanisławie Kulikowskim szamb. pozostała żona i sowieta. Muszyńscy possesorowie w Wilnie kamienicy odłużoney, o czer. zł. 119, z apryla 28 włościanie Bereskin Michayto Potapów i Afanas Uliakow oraz ich poręcznik Jehor Hubarow o r. as. 140, z maja 14 włościanin Grafa Szemietiewa Siemion Lebiedienkow w assystencyi zwierzchności Pana o r. as. 45, z augusta 17 Porucznik Ryskiego muszkaterskiego pułku Scrokin o czer. zł. 26, z 7bra 7 Porucznik artyler. Hamilton o r. s. 60, z roku 1803 maja 29 i 30 z julii 21 z 7bra 30 Harasiejew Czetwierykow kup. moskiew. o r. as. 2,076 z tegoż roku 8bra 15 kup. Bielaw. Michayto Sierhiejew o r. as. 75, z 7bra 7, Jehor Habarew o r. s. 120, z roku 1806 julii 21 kol. Asses. i kawaler Arkadjew Ilin o r. as. 2000, z aug. 13 kupiec moskiew. Piotr Brytkin o r. as. 1,600, z 9bra 23, Tytularny Sowieta Fiedof Libertiejew o r. s. 120, z r. 1807 januaryi 25 Franciszsk Sidorowicz Reg. 1 depar. o r. s. 76 k. 41, potrzebie, za obligami na obce imie pisanemi handlowi zmarłego Konowałowa i jego kommisantom oddanymi z r. 1780 9bra 25 star. Chana córka Eliaszka i Alexiey Gregorow o r. s. 30, z roku 1803 maja 10 dnia, Chaim Lewkowicz o r. s. 20 Abraham Aronowicz i Alexiey Hrehorow o r. s. 5, z roku 1794 febr. 1, Kazimierz Daszkiewicz i Wawrzyniec Kubieńnikow o czer. zł. 400, z roku 1779 7bra 17, Iwan Mukin kup. Torop. i Iwan Sulhin o r. as. 150, z roku 1798 febr. 20, Klinowskiej posady Sztopakow i Iwan Szulhin o czer. zł. 22, z roku 1801 febr. 1, Alexiey Maniewski Sowieta i Michayto Diebroninow Porucz. o r. as. 1,500, z roku 1802 apryla 1, kup. Wiereyski Iwan Zebietew i Anna Sotowiejowie z jey opieką o czer. zł. 20, z roku 1803 8bra 28, kupiec moskiew. Wasil Zytrew i Jehor Skarcow o r. as. 1000, z roku 1804 apryla 14 i julii 26 kup. Torop. Mikołay Nowiński i Filip Kosatkinow o r. as. 595 k. 30 z tegoż roku i mca 26 i 27 dnia tenże Mikołay Nowiński i Lanza Matatcow o r. s. 475, z roku 1805 januar. 1, februar. 24, Jan Sistrzeniewicz o r. s. 49 k. 47, Stanisław Krasnicki, o czer. zł. 21, z roku 1806, 7bra 27 dnia Alexander Romanow o r. s. 42, Popow Porucz. Tyng. Pułku o r. as. 41, z roku 1805 febr. 18 Harasim Czetwieryków i Józef Kowalew o r. as. 65, z roku 1806 Januar. 18, Wasil Korsunow i Wincenty Malinowski Burm. o r. s. 1552 k. 25, z roku 1807 januaryi 15, Jan Choroszewski i Fabijan Kosobudzki o r. s. 70. Poczwarte, z rachunków i regestrów xiąg handlu podług dat różnych z porządku kart wyciągniętych przykaszczykami czyli kommisantami z roku 1801 junii 5, Pułkownik Parowski o r. s. 14 k. 14, z roku 1802 junii 29, Kwatermistrz artyler. Izmaytow o r. s. 54, i 90 k., z roku 1801 z 8bra Fiedor Iwanow Horajski o r. s. 6, z roku 1802 juni 23, major artyleryjski Niepieykow o r. s. 3, z teyże datty Praporczyk Krawkow o r. s. 7 k. 50, takoz Prapor. Baranowski o r. s. 4, Jazyków Kapit. o r. s. 29 k. 25, Porucz. Tieptow o r. s. 8 k. 40, Sowieta. Słonim. Nikolay Iwanowicz Samsonowicz Iliński o r. s. 10, z roku 1803 maja 10 Kaczyn Alexander Iwanowicz o r. s. 15 k. 40 z roku 1802 aug. 28 Porucz. Terniew o r. s. 23 k. 50, z roku 1801 maja 29, Cenzor Dunacki o r. s. 24 k. 20, tegoż dnia Guber. Sekr. Zmitrowski o r. s. 3, z roku 1801 9bra 11 Krasnicki o r. s. 21 k. 50, z tegoż roku aug. 8, b. Wileń. Komen-

dant Burdaków o r. s. 20, z tegoż dnia Mogielnicki o r. s. 1 k. 50, z tegoż roku 8bra 10 Iwan Alekiewicz Sienielników o r. s. 12 i k. 75, z 29 mar. Sadowski o r. s. 15 k. 95, z roku 1803 maja 1, Roslewłow Iwan Stiepanowicz o r. s. 1 k. 87 $\frac{1}{2}$, 8bra 26 Iwan Bieławców o r. s. 13 k. 50, z aug. 17 Praporczyk Misiewicz o r. s. 5, z roku 1801 maja 2, Arsientiew Hrehorowicz Iziumow o r. s. 43 k. 42, z 22 junii Porucz. o r. s. 2, z roku 1802 januar 10, Zachary Jakowlewicz Krywski z komisji o r. s. 25, k. 75, z roku 1803 aug. 12 major Jehaterynostawski o r. s. 1 k. 20, z aug. 16 Mikołaj Fiedarowicz Hołdabin o r. s. 8 k. 12, z roku 1802 7bra 16, Szydłowski o r. s. 34, z styczni 17 Ławrow Innatiew Michajłow o r. s. 15, z roku 1803 mar. 31, Alexander Skrypkin o r. s. 2 k. 50, z marca 30 Jafimowicz Stołonaczalnik o r. s. 6, z roku 1802 apryla 10, Sekretarz Raszkiewicz o r. s. 7 k. 50, z roku 1800 8bra 29 o r. s. 122 k. 10, bracia rodzeni Millerowie kap. woysk Rossyjskich jako sukcesorowie zmarłego Burm. Millera, z gbra 29 Iwan Stiepanów Burakow o r. s. 8 k. 25, z roku 1801 junii 8 Cyulski Kap. o r. s. 5 k. 60, z mar. 15, Onufry Cudelski o r. s. 28 k. 90, z tegoż dnia Fiedor Iwanowicz Rostowski Pułkownik o r. s. 18 k. 99, z roku 1803 marca 16 Praporczyk Izczenko o r. s. 2 k. 40, z 8bra 5 dnia, Dostinik i żona jego Malewiczowie Pisarz. o r. s. 108 k. 67 $\frac{1}{2}$, z 8bra 26, Andrzej Wasilewicz Dankowski o r. s. 73 k. 55, z roku 1803 gbra, z Pocztańtu Iwan Lebiediew o r. s. 8 k. 50, z xbra 17, Wawrzecki, o r. s. 11, Sekretarz Zabanfort o r. s. 2 k. 50, z xbra 23, Sekr. Doboszyński o r. s. 8, z roku 1804 febr 12, Djabin adj. altyr. o r. s. 14 k. 70, z gbra 20, Iwierycki kap. alty. i Xiążę Jaszwił jenerał o r. s. 4 k. 75, z junii 9, synowiec Grafowski o r. s. 4 k. 95, z 19 julii Skirmunt o r. s. 8, k. 70, Nadzyratel Pioro o r. s. 4, z gbra 3, Kniaz Galiczyn o k. 52 $\frac{1}{2}$, żyd Szepszel o r. s. 5 k. 70, z febr. 8, Iwan Fiedorowicz Martynow o r. s. 2 k. 90, z roku 1803 8bra 22, Jerzy Klimaszewski Szwiec o r. s. 29 k. 50, z roku 1802 gbra 9, nowo handlujący o r. s. 10 k. 80, z mar. 21, Iwan Murasz o r. s. 9 k. 18, z roku 1802 maja 17, Jehor murgrabia o r. s. 30 k. 30, Dymitr Nowiński o r. s. 3 k. 15, z roku 1800 febr. 8, żydówka Sorka targująca puchem o r. s. 2 k. 55, z roku 1802 mar. 24, Derhaczow Stemion Iwanow Poczstański o r. s. 3, z roku 1801 maja 15, Jermatow o r. s. 24 k. 50, z roku 1800 gbra 7, Nikita Jehorow Miedwiediew o r. s. 74 k. 82, faktor ryży Elias o r. s. 7 k. 75, z roku 1801 gbra 8, Tymofiej i Jehor Ilczowie o r. s. 225 k. 39, z roku 1805, apr. 5, w Kancelaryi iakim o r. s. 3, z roku tegoż Kazimierz o r. s. 464 k. 8, Thomasz Imbarczyk o r. s. 447 k. 81, Olszewski, o r. s. 13 k. 30, z roku 1805 maja 15, Janow Antoszek Prykaszczyk z Imbarow o r. s. 139 k. 50, z roku 1804 januar. 13, Pirska i Malewiczowie Pisarz. o r. s. 50 k. 37 $\frac{1}{2}$, z apr. 23, Andrzej Hrehorowicz Filipowicz o r. s. 3, z roku 1806 junii 1, Porucz. altyler. Romanow o r. s. 42 k. 37 $\frac{1}{2}$, z roku 1803 7bra 10, Sowiernik Charytonow o r. s. 17 k. 50, i syn jegoż o r. s. 7 k. 25, z roku 1805 apr. 21, Major Fiedasiejew o r. s. 1 k. 20, Grafa Pietiehowskiego synowiec o r. s. 1 k. 85, Jan który żył u Kazimierza o r. s. 13, z roku 1804 maja 24, Prokof Szatkiewicz o r. s. 10, Fiedor Iwanowicz Librych o r. s. 120, Oszmiań, Hor. o r. s. 1 i k. 80, Michajło Bałaszow, o r. s. 174 k. 32 $\frac{1}{2}$, Porucz. Popow o r. s. 31, k. 40, z roku 1804 8bra 16, Furman Suchocki o r. s. 3 k. 59 $\frac{1}{2}$,

Komendant Hinkol o r. s. 1, k. 86, Pułkow. Rodanowski o r. s. 14 k. 55, z roku 1806 febr. 1, Winiarz Stachowski o r. s. 237 k. 57 $\frac{1}{2}$, z roku 1805 junii 19, Piotr Samsonowicz i jego żona Samsonowie o r. s. 30 k. 70, Hryszko z Imbarow o r. s. 38 $\frac{1}{2}$, z febr. 6, Switczyn o 95 k., z marca 15 Pisarz z Gensraliskiej Kancelaryi Trybuchin o r. s. 4 k. 80, z roku 1806 marca, Gielżyński o k. 40, z roku 1805 7bra. 28, Rewkowski i Malinowski o r. s. 47 k. 80, z roku 1806 febr. 14 po śmierci Kuleszy Sandecka assesorowa jako sukcesorka i jej opieka oraz potomstwo o r. s. 32 k. 25 $\frac{1}{2}$, z roku 1805 xbra 27, Jan Kunaszewski o r. s. 7, A. leniewski Danilo Nikołajewicz o r. s. 39 k. 60, Antoni Isakowicz o r. s. 2, Awdianow Michajłow Wasilewicz Kap. o r. s. 29 k. 85, Buchalter z Kommissji o r. s. 7 k. 20, Bastyan Pułkow. altyler., o r. s. 1, Woronin Iwan Nikonowicz o r. s. 9, Karol Fiedorowicz Hichil o r. s. 3 k. 80, Alekiewicz Wasilewicz Dankowski o r. s. 9 k. 40, z roku 1805, Major Tulskiego Pułku Josiński o r. s. 2, Jerohim handlarz o r. s. 5 k. 80, Michajłow traktiernik z łazienek o r. s. 1 k. 50, Nabożyński Praporczyk o r. s. 1, Nowicki z Policji o r. s. 18, rzeźnik o r. s. 12, Chajmowski Porucz. o r. s. 7, Sztjwer Porucz. o r. s. 2 k. 55, Iluzyn Szmyt o r. s. 41, Jurgaszko Kap. Wolyń. Polku o r. s. 1 k. 20, Andrzejewska i jej opieka o r. s. 5 k. 13, Erdman z pałacu Radziwillowskiego o r. s. 38 k. 35, Filał Słobocki o r. s. 33 k. 82 $\frac{1}{2}$, Frydrych Jakób Erdman o r. s. 29 k. 90, Jakób Jakunowicz o r. s. 5 k. 99, Józef Klimaszewski o r. s. 65 k. 61, Kuczyński kowal o r. s. 2 k. 65, Krzysztof kowal o r. s. 2 k. 6 $\frac{1}{2}$, Krystyan Miller kraw., o r. s. 16 k. 70, Rożański o r. s. 5 k. 55, Rudlów o r. s. 6 k. 46, Frydrych Rudolf kowal o r. s. 35 k. 64, z roku 1802, Sawaniewski o r. s. 28 k. 4, Porucz. Pawłowicz o r. s. 3 k. 30, Podporucz. Pierestaw o r. s. 3, Prapor. Burnakow o r. s. 5 k. 60, Tjepłow o r. s. 3 k. 50, Cenzor Dunacki o r. s. 20, Jakób Sidorowicz o r. s. 114 k. 56, Marcin Cywulski o r. s. 116 k. 60, żydówka Gitla o r. s. 23 k. 98 $\frac{1}{2}$, w Prośbach o sądzenie podług owczasowego kursu monet powyżey wykazanych summ na każdym debitorze i ich sukcesorach z procentami i expensami prawnymi na rzecz masy handlu zmarłego Konowalowa, z extenuacją do wszelkiego majątku, a w niewystarzeniu o skutki we wszystkich ar. 98 z roz. 4, chociażby pod niestanność o zapisanie amissji z pretensjami, a z obżalmi Prykaszczykami czyli Kommissantami o usprawiedliwienie pokazanych debitorów i xiąg o zdanie liczby i akta kalkulacyi z pełnionych obowiązków, o komportacyą towarów i papierów fundusze Konowalowa wykryć mogących o porękę w odpowiedź, i examen co do prowadzonych po innych miastach i jarmarkach przedażach, i gdzie z tego pieniądze o sądzenie, na onych górną 70.000 as. rubli, z obżalmi zaś do świadectwa powołanymi o wyznanie pod przysięgą w okolicznościach dotykających fundusze, zmarłego Konowalowa, co do ich obrótu, miejsca lokacyi i papierów, czasu śmierci Konowalowa o ich wielość i całość, co się zaś dotycze żalującej Łazowskiej i jej syna nieletniego o wydanie przed wszystkimi pretensjami z ogólniej masy i najpewniejszych funduszy należnych z zalegającemi procentami z handlu zmarłego Konowalowa r. s. 5450 chociażby za przysięgą i o to co czasu sprawy proszonym będzie S. M.

Roku 1820 aug. 28 dnia Woźny niżej podpisany świadczę; iż takowego Pozwu kopia jedną do drzwi Ratusza Wileń. przybiłem, drugą zgodną z oryginałem dla umieszczenia do Kur. Lit. po trzykroć oddałem, i gościnnym porządkiem rozprawę przed sądem Magistratu Wileń. ogłosiłem. Stanisław Porymonowski Woźny Ptu Wileńskiego.

Roku 1820 mca augusta 28 dnia, że takowy E-dyktalny pozew może być do druku przyjęty poświadczam Józef Statkowski P. B. M. W.